

Indvendinger, idet der det ene Øjeblik siges, at der vil blive taget Penge i Massevis bort fra Sparekasserne, og i det andet Øjeblik, at Postsparevirksomheden ingen Penge vil faa, da den giver saa lille en Rente, at Folk ikke vil sætte deres Penge i den.

Da det nu faktisk er saadan, at vi har et Apparat, som vil være i Stand til i alt Fald foreløbig at bestride det Arbejde, som dette Forslag vil medføre, saa synes jeg ikke, Risikoen er saa stor. Hvis Betingelsen for at gennemføre Forslaget var, at man skulde til at oprette en dyr og vidtløftig Administration med en hel Del Tjenestemænd, saa vilde jeg være meget betænkelig derved, for vi ved jo af Erfaring, at naar vi først faar Kontorer oprettet og en hel Del Tjenestemænd ansat, saa er det vanskeligt at blive af med dem igen, men i dette Tilfælde har vi som sagt det allernødvendigste Materiale, vi har Personale, og vi har Kontorer, vi har Landpostbudene o. s. v., som foreløbig kan klare det uden nogen videre Bekostning, og derfor synes jeg, at dette Forsøg bør prøves. Hvis Systemet ikke faar nogen meget stor Udbredelse, vil det heller ikke fremtidig koste noget væsentligt. Hvis man saa bagefter maa sige: Det har ikke svaret til sit Formaal, saa vi maa hellere gaa bort fra det igen, er der saaledes ikke sket nogen som helst Skade derved.

Jeg synes derfor, man bør se velvilligt paa den Bestræbelse, der her er fremme for at oparbejde en Sparevirksomhed for de Dele af Befolkningen, for hvem det er vanskeligt at komme i Forbindelse med de større Spareinstitutioner som Sparekasser, Banker, o. s. v. De ærede Medlemmer, der har talt imod dette Forslag, har jo gjort opmærksom paa, at der ved Siden af disse er mangfoldige mindre Sparevirksomheder hver paa sit Omraade med den Hensigt at fremme Sparsommeligheden hos disse Dele af Befolkningen, og det viser jo ogsaa, at Sparekasserne ikke har været i Stand til at tage denne Opgave op eller fuldføre den. Da jeg altsaa ikke tror, at den foresaaede Ordning vil skade, men tværtimod at den vil fremme Sparsommeligheden, synes jeg, man skulde tage velvilligt paa dette Forslag og drøfte Muligheden af, om man ad denne Vej kan naa frem til det Maal, man har sat sig med Forslaget.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Onsdag den 3. Marts, Kl. 1 med følgende Dagsorden:

Fortsettelse af første Behandling af:

Forslag til Lov om Postsparevirksomhed.

Mødet hævet Kl. 3²⁰.

95de Møde.

Onsdag den 3. Marts Kl. 1.

Formanden: Udvalget angaaende Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 om Indkomst- og Formueskat til Staten, til hvilket Udvalg er henvist Forslag til Lov om Ændring i Lov om Afgift af Arv og Gave Nr. 147 af 10. August 1922, har afgivet Betænkninger over begge de to nævnte Lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Lov om Postsparevirksomhed.

Forhandlingen genoptoges.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fris-Skotte): Jeg vil gerne takke Ordførerne for Socialdemokratiet og for det radikale Venstre samt det ærede Medlem Hr. Søren Svendsen for deres Udtalelser helt eller delvis i Tilslutning til Lovforslaget. Jeg vil ogsaa gerne takke det ærede Medlem Hr. Himmelstrup for hans Tilsagn om at ville drøfte Forslaget i et Udvalg; vil han blot det, ud fra saglige Betragtninger, nærer jeg ingen Tvivl om, at Forslaget vil kunne gennemføres.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup fastslog i Indledningen af sin Tale, at der ikke opsparedes nok herhjemme, og han udtalte, at hvis Forslaget kunde føre til en forøget Opsparing, var dette af en saadan Værdi, at der da ikke burde tages Hensyn til private Interesser. Det ærede Medlem gik i Virkeligheden her i sine indledende Udtalelser videre end jeg, som netop